

Nr 423.

Av herr **Andréon**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 115, angående löne- och pensionsreglering för befattningshavare vid rikets universitet samt karolinska mediko-kirurgiska institutet.

Uti gällande stat för Upsala universitet finnes under »kansliet» upptagen som ordinarie befattningshavare en kanslist. Jämlikt universitetsstatuterna § 52 mom. 2 tillsättes denne efter förslag av det större akademiska konsistoriet av kanslern för rikets universitet genom fullmakt.

I sitt yttrande rörande lönekommitterades förslag angående lönereglering för universitetet anför det större akademiska konsistoriet beträffande ifrågavarande befattningshavare: »Med hänsyn till de kompetensfordringar, som måste ställas på den ifrågavarande befattningshavaren, och då det måste vara av synnerlig vikt att kunna påräkna en dugande och nitisk person till innehavare av kanslisttjänsten, som — då akademiotarien har sin egentliga verksamhet förlagd till drätselverket — i själva verket är den enda ordinarie tjänst, som jämte akademisekreterarbefattningen finnes vid det akademiska kansliet, och med vilken tjänst följer skyldighet att vid behov vikariera för såväl akademiotarien som sekreteraren, får konsistoriet föreslå, att akademikanslisten hänföres till lönegraden B 10.»

I Kungl. Maj:ts proposition nr 115 har emellertid denna befattning helt strukits och i stället uppförts ett anslag till »extra tjänstemän vid universitetets och fakulteternas kanslier», och skall från detta anslag enligt departementschefens förslag sålunda arvode utgå till såväl extra tjänstemän vid kansliet som till fakultetsnotarierna. Genom denna ändring i staten indrages således ifrågavarande nu ordinarie befattning och hänvisas universitetet i stället till anställande av extra befattningshavare vid kansliet.

Departementschefen, som synes hava förbisett, att kanslistbefattningen vid kansliet vid Upsala universitet är ordinarie i motsats till vad förhållandet är med amanuensbefattningen vid Lunds universitets kansli, yttrar i motiven:

»Av det större akademiska konsistoriet i Upsala föreslås, att kanslistbefattningen vid akademiska kansliet därstädes måtte hänföras till viss lönegrad, B 10, vilket innebär en ändrad karaktär av ifrågavarande tjänst. Jag ställer mig tveksam inför lämpligheten av att här inrätta en ordinarie befattning. Några olägenheter av de nuvarande tjänsternas egenskap av arvodestjänster hava mig veterligen icke i avsevärdare grad försports; jag

håller tvärtom före, att det kan vara till universitetsförvaltningens fördel att hava viss rörelsefrihet i avseende å dispositionen av dessa arvoden.»

Tvärt emot att denna tjänst genom uppförande i löneskalan skulle bliva till sin karaktär förändrad blir den det genom Kungl. Maj:ts förslag, varigenom den från ordinarie förändras till extra.

För den nuvarande befattningshavaren betyder detta, att han ensam bland Upsala universitets ordinarie befattningshavare icke kommer i åtnjutande av de förmåner, som en lönereglering avser att lämna. Enligt gällande lönereglemente skall vid ny lönereglering befattningshavare med fullmakt inom viss av Kungl. Maj:t bestämd tid meddela, huruvida de ingå på den nya lönestaten eller ej. För nuvarande innehavare av ifrågavarande befattning ställer sig saken så, att han genom att gå in på de nya bestämmelserna får en långt oklarare och osäkrare ställning än han nu har. Står han kvar på den gamla staten, går han enligt Kungl. Maj:ts förslag förlustig det nu utgående provisoriska lönetillägget och får därigenom sin avlöning minskad med $\frac{1}{5}$. Naturligen kan han icke genom att ingå på den nya staten avstå från sin ställning som ordinarie. Detta är för honom så mycket mindre möjligt, som han nu efter 16 års tjänst vid universitetet och därav nära 10 år som ordinarie kanslist icke gärna kan underkasta sig det osäkerhetstillstånd, som en extra ordinarie befattning alltid måste medföra. Snarare torde han hava grundad anledning att efter så lång tjänst med en minimal avlöning kunna vänta att i samband med lönereglering få sin ställning förbättrad, men med nu föreslagna anordning får han, då han av ovan anförda grunder ej gärna kan gå in på den nu föreslagna staten, sin avlöning minskad med $\frac{1}{5}$.

Denne befattningshavares hänförelse till viss lönegrad synes därför vara väl grundad och vad det större akademiska konsistoriet (prop. s. 249) anför rörande befattningen synes rätt väl motivera konsistoriets förslag, enligt vilket lönegraden skulle bestämmas till B 10 efter den äldre beteckningen, vilket motsvarar B 17 efter nya beteckningen.

Med hänsyn till de löneförmåner, som kanslisten vid Upsala universitet hittills åtnjutit (sammanlagt 2.250 kronor jämte dyrtidstillägg å detta) och med hänsyn därtill, att kanslisterna vid utrikesdepartementet, beskickningarna och konsulaten äro uppförda i lönegraden B 12, vill jag emellertid stanna för denna senare lönegrad. Skulle mitt förslag vinna riksdagens bifall, kan givetvis en reducering företagas av det belopp, som i Kungl. Maj:ts proposition nr 115 föreslås för Upsala universitet till »extra tjänstemän vid universitetets och fakulteternas kanslier».

På grund av vad sålunda anförts får jag därför hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att såsom övergångsbestämmelse till av Kungl. Maj:t i propositionen nr 115 föreslagna lönestat för rikets univer-

sitet och karolinska medico-kirurgiska institutet stadgas, att, så länge nuvarande innehavaren av kanslistbefattningen vid Upsala universitet i denna sin tjänst kvarstår, denne skall i löne- och övriga förhållanden hänföras till lönegrad B 12.

Stockholm den 16 april 1925.

Georg Andrén.

